

A DOUA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI PETRU

1

1. Simon (Sau: Simeon.) Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către ceice au căpătat o credință de acelaș preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos:
2. Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos!
3. Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celuice ne-a chemat prin slava și puterea Lui,
4. prin cari El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poftă.
5. De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința;
6. cu cunoștința, înfrînarea; cu înfrînarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia;
7. cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.
8. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.
9. Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închiși, și a uitat că a fost curățit de vechile lui păcate.
10. De aceea, fraților, căutați cu atît mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.
11. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția vecinică a Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos.
12. De aceea voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți, și sînteți tari în adevărul pe care-l aveți.
13. Dar socotesc că este drept, cît voi mai fi în cortul acesta, să vă țin treji aducîndu-vă aminte;
14. căci știu că desbrăcarea de cortul meu va veni deodată, după cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Hristos.
15. Îmi voi da osteneala dar, ca, și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri.
16. În adevăr, v'am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii cari am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.
17. Căci El a primit dela Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci cînd, din slava minunată, s'a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”
18. Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, cînd eram cu El pe muntele cel sfînt.
19. Și avem cuvîntul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într'un loc întunecos, pînă se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.
20. Fiindcă mai întîi de toate, să știți că nicio proorocie din Scriptură nu se tîlcuiește singură.
21. Căci nici o proorocie n'a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mînați de Duhul Sfînt.

2

1. În norod s'au ridicat și prooroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, cari vor strecura pe furiiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpînul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică.
2. Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău.
3. În lăcomia lor vor căuta ca, prin cuvîntări înșelătoare, să aibă un cîștig dela voi. Dar osînda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.
4. Căci dacă n'a cruțat Dumnezeu pe îngerii cari au păcătuit, ci i-a aruncat în Adînc, unde stau

înconjurați de întunerec, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată;

5. dacă n'a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimes potopul peste o lume de nelegiuți;

6. dacă a osîndit El la peire și a prefăcut în cenușă cetățile Sodoma și Gomora, ca să slujească de pildă celor ce vor trăi în nelegiuire,

7. și dacă a scăpat pe neprihănitul Lot, care era foarte întristat de viața destrăbălată a acestor stricați;

8. (căci neprihănitul acesta, care locuia în mijlocul lor, își chinuia în toate zilele sufletul lui neprihănit, din pricina celor ce vedea și auzea din faptele lor nelegiuite;) -

9. însemnează că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici, și să păstreze pe cei nelegiuți, ca să fie pedepsiți în ziua judecății:

10. mai ales pe ceice, în pofta lor necurată, umblă poftind trupul altuia, și disprețuiesc stăpînirea. Ca niște îndrăzneți și încăpățînați ce sînt, ei nu se tem să batjocorească dregătoriile,

11. pe cînd îngerii, cari sînt mai mari în tărie și putere, nu aduc înaintea Domnului nicio judecată batjocoritoare împotriva lor.

12. Dar aceștia, ca niște dobitoace fără minte, din fire sortite să fie prinse și nimicite, batjocorind ce nu cunosc, vor pieri în însăș stricăciunea lor,

13. și își vor lua astfel plata cuvenită pentru nelegiuirea lor. Fericirea lor este să trăiască în plăceri ziua nameaza mare. Ca niște întinați și spurcați, se pun pe chefuit la mesele lor de dragoste, cînd ospătează împreună cu voi.

14. Le scapără ochii de preacurvie, și nu se satură de păcătuit. Momesc sufletele nestatornice, au inima deprinsă la lăcomie, sînt niște blestemați!

15. După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit, și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii.

16. Dar a fost mustrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriță necuvîntătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frîu nebuniei proorocului.

17. Oamenii aceștia sînt niște fîntîni fără apă, niște nori, alungați de furtună: lor le este păstrată negura întunerecului.

18. Ei vorbesc cu trufie lucruri de nimic, momesc, cu poftele cărnii și cu desfrînări, pe cei ce de abia au scăpat de cei ce trăiesc în rătăcire.

19. Le făgăduiesc slobozenia, în timp ce ei înșiși sînt robi ai stricăciunii. Căci fiecare este robul lucrului de care este biruit.

20. În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăș și sînt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decît cea dintîi.

21. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decît, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă dela porunca sfîntă, care le fusese dată.

22. Cu ei s'a întîmplat ce spune zicala adevărată: „Cînele s'a întors la ce vărsase”, și „scroafa spălată s'a întors să se tăvălească iarăș în mocirlă.”

3

1. Prea iubiților, aceasta este a doua epistolă, pe care v'o scriu. În amîndouă, caut să vă trezesc mintea sănătoasă, prin înștiințări,

2. ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții prooroci, și de porunca Domnului și Mîntuitorului nostru, dată prin apostolii voștri.

3. Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, cari vor trăi după poftele lor,

4. și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de cînd au adormit părinții noștri, toate rămîn așa cum erau dela începutul zidirii!”

5. Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pămînt scos prin Cuvîntul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei,

6. și că lumea de atunci a perit tot prin ele, înecată de apă.

7. Iar cerurile și pământul de acum sînt păzite și păstrate, prin acelaș Cuvînt, pentru focul din ziua de judecată și de peire a oamenilor nelegiuîți.
8. Dar, prea iubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sînt ca o zi.
9. Domnul nu întîrzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.
10. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.
11. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr'o purtare sfîntă și evlavioasă,
12. așteptînd și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?
13. Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.
14. De aceea, prea iubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină, și în pace.
15. Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mîntuire, cum v'a scris și prea iubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui,
16. ca și în toate epistolele lui, cînd vorbește despre lucrurile acestea. În ele sînt unele lucruri grele de înțeles, pe cari cei neștiutori și nestatornici le răsfilcăesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.
17. Voi deci, prea iubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați tîrîți de rătăcirea acestor nelegiuîți, și să vă pierdeți tăria;
18. ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum și în ziua veciniei. Amin.